

پہ تاي شيعر ... بهختيار محمدهد

• دوو حهفتهیهك بهر له ئەم، كاك ئازاد عه بدولوا حیدی سەرنووسەری گۆڤاری ئامان بە تەلهفان پـۆـهـندی پـۆـه کردم، که من ماوهیه که بابەتیان (نووسینیان ئەک شیعەر) بـۆـ ناـنـۆـرم. لەم چوارچۆـهـیهـدا ئەو قسەى لەسەر شیعەر کرد (که منیش لەم ژۆـهـ دوو دەقی شیعەریم بـۆـ ناردوون و تا ئێـستا بـۆـاویان نەکردووە تەو و پـۆـشناچـۆـ بـۆـاوی بکە نەو؛ ئەمە یە که مجاریشمە شیعەر بـۆـ ئامان بـۆـنـۆـرم)؛ تـۆـبـینی و سەرنجی ئاست و جوانی خۆی لەسەر بـۆـاوبوونەوێ پەتای شیعەر لە ژێانی ئۆـشـنـبـیری ئۆـمەـدا بـۆـم باس کرد، که چۆـن ئەوان لە گۆڤارەکیان موعاناتی تووشبوون بەم پەتایەیان هەیه؛ بـۆـ گومان ئەو (منیش لەگە ئۆ) خۆی لە خۆیدا هەخنەى لە شیعەر نییه وەك ژانرێکی ئەدەبی (هەرچە نە ئۆـستا ئەم ژانرە لەسەر ئاستی جیهانییدا گرتی خۆی هەیه)، بەـۆـکو هەخنە و سەرنجی ئەو لەسەر پەتای میعری کوردییه.

منیش له زوووه وه هه مان ئای ئهوم ههیه: به ئاستی بـا و بوونه وهی ترسناکی په تـای میعر گه یشتوو ته ئه و ئاسته و وای لـها تووه، که بـاـین ئه م دیارده یه ده لاله ت له هیچ ناکا جگه له ههزاری و بـا ده سه ئا تی دنیای ئـا شنبیری ئـه مه نه بـا. واته له م سه رده می پـا شکه و تنی عه ولمه یه دا به زمانی شیعر (میعر) نه بـا ناتوانـا بدوـا و بوونی مرـا یی (ئیسـتا تیکی و مه عریفی) ئـه مه ده ربـاـا.

■ چەند ئۆزىڭ بەر لە ئەمە ئىكەن بەكەت دىتەم، كە لە ناھىيە تەلەقزىيەنى قەتەت مەراسىمى پەشكەشكەردىنى كەتەبى دە شاعىر، كە ھەر يەكەيان دەقەكى خەي خەندەو پەشكەشكەرا: بەھەستى گەتەجەيەكە گەورە بوو! جەگە لە دەقەيەكە كەيان نەبە، كە دەقەكە بوو ھەندەك بە وەنە و زمانەكى تازە و جىاواز نووسرا بوو، ھەموو ئەوانى دىكە پەتەي كوشندەي مەيەر بوون (خەكەكەكى زەرىشى لە ئىشەيرانى مەيەرى بە داوھت و بانگەرا بوو)؛ ئەمەش جەركە دىكە بەمانى سەلمانە، كە چەن لەم سەمانەي دوايى لە ھەموو وەختەكە زىاتەر، دىئەي ئىشەيرىي ئەمە دووچارى ئەم پەتەيە كوشندەيە بوو. پەشەدە چە زەربەي ئەو شاعىرانە ھەر نەخەندەو، خە ئەگەر كە تا زەركەش بخەندەو، ئەو ھەر تەنەي شەيەر و دەقە ئەدەبى ئەسان بخەندەو.

▪ دو-ئڻ شاعیر-کی ناسراویش له فہیسبووک و-نہی ک-مہ-ک-کت-بی شیعری ہند-ک شاعیری ب-او کردبووہوہ، کہ بہدیاری ب-شکشیان کردوہوہ، ئویش سوپاسی کردبوون...

▪ شاعیر و -ہخنہ-گر-کیش-ہہ-یہ، ماوہ-یہ-کہ خہریکی نووسینی کتب-کہ لہ-سہر شیعری ہند-ک شاعیری هاوچہ-رخي کورد... ئہدی کوا چیر-ک؟ کوا شان-نامہ؟ کوا گوتاری -ہخنہ-ی باش؟ کوا ہزر و فہلسہ-فہ لہ دنیای -شنبیری-ئ-مہدا (ہہ-بہت بہدہر لہو دہقہ کہمانہی، کہ لہم ہوارہدا ہن و بہدہر لہو نووسہرہ دہگمہ-نہ-ش، کہ لہم ہوارہدا کار دہکەن و دہنووسن)؟...

▪ ہاشم سہ-اچ، کہ شاعیر-کی ناسراوہ و خاوہن دہقی جوانہ، کہ خ-م کاتی خ-ی لہ-سہرم نووسیوہ (ب-وانہ گ-قاری -امان ژمارہ 141)، ئ-ستا -ژانہ لہ فہیسبووک ز-ر شیعری (دہقی) ناشیعر ب-او دہکاتہوہ و ہیچ ب-وہندیہ-کی ئ-رگانیکی زیندوویان بہ زمان و گوتاری شیعرہوہ نیہ (ئ-مہ جگہ لہوہی، کہ جار جار دہقی شیعری جوان ب-او دہکاتہوہ، ب-یہ ب-ویستہ تہنیا ئ-م ج-رہ دہقانہ ب-او بکاتہوہ، نہک ئ-و ز-ری و ب-ریہ، کہ دہقہ باشہکانیشی ل-ون دہکا)۔

▪ شیعرہکانی سہباح -ہنجدہر لہ ئینشایہ-کی پ- لہ زہخرہفہی در-ژداد-دہچن، کہ ہیچ -حی-واتایان ت-دا نیہ. ئ-و گوايا شیعری ب-گہرد دہنووس-: ئایا شیعری ب-گہرد واتای چیہ؟ شیعری ب-گہرد ئ-وہ-یہ، کہ کەس نہزان- دہ-ی-چی و ب- ہیچ نیشانہ-یہ-کی خا-بہندییش ہەر -ستہ و پەیف و وشان ب-سی و لہ ئاکامدا بہناوی قہسیدہوہ، دوو س- لاپہ-ہی -ژنامہ-یہ-کمان ب- ب-کہیتہوہ و نہک ہەر ہیچ دہلالہت و واتایہ-کی مہعریفی قوو-مان پ- نابہ-خش، بہ-کو لہ چ-ژی ئیستاتیکاش (کہ گوايا ئ-م ج-رہ شیعرہ لہ بنہ-ہتدا ب- ئ-م مہبہستہ نووسراوہ) ب- بہشمان دہکا۔

ئمانہ شاعر لہ پ-ناو میگردا دہنووسن؛ شاعر لہ پ-ناو و-رانکردنی شاعر و ئ-دہبدا دہنووسن... استیہ-کەي شاعر لہ ئ-دہبی ئ-مہدا وەک ئ-نف-نزای با-ندہی ل-ہاتوہ، کہ ہموو ژیان-ی -شنبیریمانی گرتوہتہوہ۔

ب-گومان ئ-وہ خ-شم دہگر-تہوہ، ئ-گەر شاعر و دہقی لہم ج-ر و لہم با بہتہم نووسیب-۔

بہختیار محمہد۔

